

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1
School-Based Management in Inclusive Education for Student with
Special Needs Under to the Songkhla Primary Educational Service
Area Office 1

พรรณรังษี อินทมะโน¹ นรินทร์ จุลทรัพย์²
Phannarangsri Inthamano, Niran Chullasap

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ และศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ขนาดสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนรวม จำนวน 200 คน สุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลากแบบไม่ใส่คืน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า หาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา มีความเชื่อมั่น .914 และใช้วิธีการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบค่าทีอิสระ ค่าเอฟ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1. การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2. ผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ พบว่าเพศ วุฒิการศึกษา มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ประสบการณ์การทำงานมีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ขนาดสถานศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 3. แนวทางการพัฒนา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีส่วนรับรู้การใช้งบประมาณ ตรวจสอบการดำเนินงาน ให้ความร่วมมือ เพื่อส่งเสริมและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

คำสำคัญ (Keyword) : การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน; การจัดการเรียนรวม; เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

Received: 2023-02-19 Revised: 2023-03-19 Accepted: 2023-03-21

¹ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ Master of Education Program Degree in Educational Administration Hatyai University. Corresponding Author e-mail: pnrs2531@gmail.com

² คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ Faculty of Education and Liberal Arts Hatyai University. e-mail: niran09042498@hotmail.com

Abstract

The objectives of this research are : to study, compare and study the guideline developing School-Based Management in Inclusive Education for Student with Special Needs Under to the Songkhla Primary Educational Service Area Office 1, classified by gender, educational background, work experience, School size. The sample group was 200 teachers in inclusive education school by simple random sampling by non-returning lottery. The research tool was an estimating scale questionnaire. The confidence was obtained by using the alpha coefficient method. has a confidence value of .914 and use the interview method data were analyzed by mean, percentage and standard deviation. The hypothesis was tested using independent t-test, f-test and content analysis. The result showed that 1. The total level of School-Based Management in Inclusive Education for Student with Special Needs, was at the high level. 2. Comparison of the implementation of the School-Based Management in Inclusive Education for Student with Special Needs, found that there was no different between gender, educational background and opinions. Opinions of work experience overall are not different. The overall opinions of the school size were significantly different at the .001 level. 3. The development guidelines, the school directors should provide opportunities for the participants in checking and knowing how to use the budget. Checking the cooperation and promote to gain more quality in teaching activities.

Keywords: School-Based Management; Inclusive Education; Student with Special Needs

บทนำ (Introduction)

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษถือเป็นการพัฒนาศักยภาพ ให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสในการพัฒนาตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปกติได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษต้องจัดโดยเท่าเทียมกับคนปกติมิใช่เหตุแห่งความพิการมาเป็นการแบ่งแยกหรือจำกัดสิทธิทางการศึกษา ดังที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 27 วรรค 2 กำหนดไว้ว่า มาตราการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือเพื่อคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ หรือผู้ด้อยโอกาส ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม และมาตรา 54 ได้กำหนดไว้ว่า รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น. 8,14) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 10 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อย

กว่า 12 ปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความต้องการพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มาตรา 5 ได้กล่าวว่า คนพิการมีสิทธิทางการศึกษาดังนี้ (2) เลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น (3) ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษา ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล มาตรา 7 ให้สถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่จัดการเรียนรวมได้รับเงินอุดหนุนและความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากรัฐ ผู้พิการจึงได้รับโอกาสในการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน โดยสถานศึกษามีการจัดการเรียนรวม ให้ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับโอกาสเข้าเรียนในสถานศึกษาเดียวกันกับเด็กทั่วไป โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ การดำรงชีวิตอย่างไม่มีข้อจำกัด และอุปสรรคใดๆ ตามศักยภาพของผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่จะสามารถเรียนได้

จากการศึกษารายงานจำนวนนักเรียนเรียนรวม จำแนกตามประเภทความพิการ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ข้อมูล 25 มิถุนายน พ.ศ. 2564 ปีการศึกษา 2564 พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 มีโรงเรียนจัดการศึกษาแบบเรียนรวมทั้งหมด 136 โรงเรียน มีจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษรวมทั้งสิ้น 1,279 คน และจากข้อมูลรายงานจำนวนครูผู้สอน ในโรงเรียนทั่วไปจัดการเรียนรวม สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ข้อมูล 30 กันยายน พ.ศ. 2564 ปีการศึกษา 2564 พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 มีจำนวนครูผู้สอนทั้งหมด 265 คนจบสาขาการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน จำนวนครูที่จบสาขาการศึกษาพิเศษต่อจำนวนนักเรียน มีอัตราส่วน 1:640 จะเห็นได้ว่าครูที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญไม่เพียงพอต่อการจัดการศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ความสามารถอย่างชัดเจนในบทบาทหน้าที่ รู้จักใช้อำนาจที่มีอยู่อย่างถูกต้อง เหมาะสมในการบริหารงาน ตลอดจนสามารถปฏิบัติการกิจทั้งด้านบริหารงานวิชาการ บริหารงานงบประมาณ บริหารงานบุคคล และบริหารงานทั่วไป รวมถึงการเป็นผู้นำเทคโนโลยี เป็นผู้กำหนดทิศทาง เป็นนักจัดการองค์การ และเป็นผู้สร้างแรงจูงใจ โดยยึดหลักธรรมาภิบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลตามเป้าหมายของสถานศึกษา การบริหาร

โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นแนวทางหนึ่งในการปฏิรูปการศึกษาที่ยึดหลักกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาโดยตรง และมีคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ตัวแทนผู้ปกครองและชุมชน ตัวแทนครู ศึกษานิเทศก์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ตัวแทนศิษย์เก่า และผู้บริหารโรงเรียน ร่วมกันตัดสินใจและรับผิดชอบบริหารจัดการศึกษาในด้านวิชาการ งบประมาณ บุคคล และการบริหารทั่วไป พัฒนาศักยภาพของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ตนเองตามความต้องการ และสอดคล้องกับชุมชน ท้องถิ่น โดยมุ่งหวังให้เกิดประสิทธิภาพและมี ผลสัมฤทธิ์ที่ดีแก่ผู้เรียน (เกวลี เกรมย์, 2561, น.32-39)

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นรูปแบบหนึ่งของการกระจายอำนาจทางการศึกษา และลดการควบคุมสถานศึกษาจากส่วนกลาง โดยให้ความสำคัญกับคณะกรรมการโรงเรียนซึ่งมี อำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ภายในโรงเรียน ทั้งนี้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจระดับ โรงเรียน ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับผู้บริหารเท่านั้น แต่ยังมีตัวแทนคณะครูและผู้ปกครองร่วมด้วย การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานจึงเป็นกลยุทธ์สำคัญของการบริหารการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนาคนและผู้เกี่ยวข้องให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ จากการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจำเป็นต้องพัฒนาคนให้มีความพร้อมที่จะรองรับการเปลี่ยนแปลงให้ทัน กับยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งทำให้โลกเป็นหนึ่งเดียวกันด้วยระบบการสื่อสารที่มีการแพร่กระจายของข้อมูล ข่าวสารอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว โลกยุคใหม่เป็นสังคมแห่งข้อมูลข่าวสารและความก้าวหน้าของ เทคโนโลยีที่ทันสมัย แต่การจัดการศึกษาของไทยที่ผ่านมาไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการ ของสังคมโลกได้ เนื่องจากคนพิการส่วนใหญ่ยังมิฐานะที่ยากจนทำให้ขาดโอกาสในการพัฒนา ศักยภาพและการฟื้นฟูอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระยะแรกเริ่มหรือพบความพิการ การเข้าไม่ถึงโอกาสทาง การศึกษา และทำให้เกิดปัญหาการไม่มีอาชีพ ไม่มีงานทำ เกิดความไม่มั่นคงในการดำรงชีวิต จาก รายงานผลการติดตามและประเมินผลการบริหารและจัดการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาม มาตรฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (พ.ศ.2560) ปีงบประมาณ พ.ศ.2563 ของสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 พบว่า ประเด็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษอยู่ในระดับ ปรับปรุง เนื่องจากเด็กพิเศษไม่ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และขาดความรู้ทักษะพื้นฐานในการ ประกอบอาชีพ และจากผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2564 ของสำนักงานเขตพื้นที่ การประถมศึกษาสงขลาเขต 1 สรุปปัญหาและอุปสรรคได้ว่า การจัดสรรงบประมาณจากสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความล่าช้า ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด และการขาดแคลนครูผู้สอน ทรัพยากร และปัจจัยสนับสนุนต่างๆ ในโรงเรียน ทำให้ไม่สามารถ ดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

บทความวิจัยนี้จะนำเสนอผลการศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในการจัดการ เรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาประสิทธิภาพการ บริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งจะส่งผลต่อ

คุณภาพของนักเรียนและโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตาม เพศ วุฒิ การศึกษา ประสบการณ์การทำงานและขนาดสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนา การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

วิธีการดำเนินการวิจัยฉบับนี้ จะใช้การวิจัยเชิงบูรณาการระหว่าง วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) คือการวิจัยเชิงสำรวจ และการสัมภาษณ์ในเชิงคุณภาพ

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนรวมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 จำนวน 74 โรงเรียน จำนวนครู 265 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนรวมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำนวน 200 คน ปีการศึกษา 2565 โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, p. 607-608) โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นตามตัวแปรของขนาดสถานศึกษา จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลากแบบไม่ใส่คืน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 6 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 และรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 ที่มีประสบการณ์มาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 2 คน ศึกษานิเทศก์ผู้รับผิดชอบงานการศึกษาพิเศษ ที่มีประสบการณ์มาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 2 คน และผู้อำนวยการสถานศึกษาที่มีประสบการณ์มาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 2 คน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 โดยนำเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ขอคำแนะนำและตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.95 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปเก็บข้อมูล (Try-Out) จำนวน 30 ชุด แล้ว

นำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ เท่ากับ 0.914 การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป โดยถามในประเด็นต่อไปนี้ คือ ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงานด้านการบริหาร ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิดมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถึงผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม จำนวน 200 ชุด ผ่าน Google Form ถึงครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพร้อมขอความร่วมมือส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยภายใน 15 วัน นับตั้งแต่ได้รับแบบสอบถาม ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 200 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ สรุปผล ตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป การวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่ ศึกษาในเทศก์ และผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัยโดยแนบกำหนดการนัดหมายที่จะไปสัมภาษณ์ ผู้วิจัยส่งแบบสัมภาษณ์ให้กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 จำนวน 6 คนล่วงหน้า 3 วันทีมนัดสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant Interview) จำนวน 6 คน โดยทำการสัมภาษณ์เป็นเวลา 1 – 2 ชั่วโมง ต่อ 1 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแยกข้อมูลตามเพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา ใช้วิธีคำนวณโดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกเพศ และวุฒิการศึกษา ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) และจำแนกประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา ด้วยการทดสอบค่า F (F-test) รวบรวมแนวทางการพัฒนาโดยการตีความวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย (Research Results)

ส่วนที่ 1 การวิจัยเชิงปริมาณ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 94.00 เพศชายจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 89.50 วุฒิกฎการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ประสบการณ์การทำงานระยะเวลา 1-5 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 ประสบการณ์การทำงานระยะเวลา 6-10 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 ประสบการณ์การทำงานระยะเวลา 11-15 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 ระยะเวลา 16 ปีขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ทำงานในสถานศึกษาขนาดเล็กจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 ทำงานในสถานศึกษาขนาดกลางจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 61.50 ทำงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ทำงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00

ตอนที่ 2 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1

พบว่าความคิดเห็นของครูต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25$, $SD=0.13$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ หลักการกระจายอำนาจ ($\bar{X}=4.32$, $SD=0.20$) รองลงมาคือหลักการบริหารตนเอง ($\bar{X}=4.30$, $SD=0.26$) และหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=4.24$, $SD=0.36$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตามเพศ วุฒิกฎการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตามเพศ วุฒิกฎการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา ดังนี้

เพศ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่าครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าเฉลี่ยครูเพศชาย ($\bar{X}=4.26$, $SD=0.16$) สูงกว่าครูเพศหญิง ($\bar{X}=4.25$, $SD=0.12$)

วุฒิกฎการศึกษา ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตามตัวแปรวุฒิกฎการศึกษา พบว่า ครูที่มีวุฒิกฎการศึกษาต่างกันมี

ความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าเฉลี่ยของครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.25$, $SD = 0.13$) สูงกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.23$, $SD = 0.12$)

ประสบการณ์ทำงาน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นหลักการตรวจสอบและถ่วงดุล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขนาดสถานศึกษา ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่าในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนตามขนาดสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นหลักการกระจายอำนาจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ครูผู้สอนตามขนาดสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นหลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ครูผู้สอนตามขนาดสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นหลักการบริหารตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และครูผู้สอนตามขนาดสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นหลักการตรวจสอบและถ่วงดุล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ส่วนที่ 2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

แนวทางการพัฒนาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ประกอบด้วย ดังนี้

1. หลักการกระจายอำนาจ ควรมีการสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษาโดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กทั้งในด้านงบประมาณ บุคลากรอย่างเพียงพอ พอฟื้นฟูและทันเวลา ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สถานศึกษาบริหารจัดการได้อย่างอิสระ คล่องตัวและมีประสิทธิภาพ จัดให้มีระบบ สนับสนุน กำกับดูแลและติดตามการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม สวมผู้บริหารสถานศึกษาควรปรับระบบและกลไกการจัดการศึกษาให้มีความ คล่องตัว โปร่งใส เป็นธรรมและสามารถตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมการตัดสินใจจากทุกฝ่าย ยกย่อง เชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลหรือชุมชนที่เข้ามามีส่วนรวม เตรียมความพร้อมและคัดสรรบุคลากร เพื่อปฏิบัติการกิจอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษต้องใช้รูปแบบที่หลากหลาย และบุคลากรชำนาญการเฉพาะทางในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นแนวทางการพัฒนาต้องให้โรงเรียนมีความยืดหยุ่นด้านงบประมาณ และบุคลากร ในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนรูปแบบและกิจกรรมที่เหมาะสม ทันเวลา

2. หลักการมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมของประชาชน และชุมชนในการจัดการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนาการศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการของเด็กที่มีความ

ต้องการพิเศษ โดยเฉพาะในโรงเรียนขนาดเล็ก เพราะส่วนใหญ่ยังขาดแคลนด้านบุคลากรผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะสาขาการศึกษาพิเศษ และการเปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีส่วนร่วมในการในการกำหนดนโยบายด้านการจัดการเรียนรวมน้อย เนื่องจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนแต่ละแห่งมีจำนวนน้อยจึงมักมีการกำหนดนโยบายต่างๆจากโรงเรียนโดยตรง จึงควรได้รับความร่วมมือจากชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษาในการสนับสนุน จัดหา ผู้ที่มีความสามารถเฉพาะทาง อย่างเช่นการเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนานักเรียนจากสถานีนามัย หรือโรงพยาบาล ให้คำแนะนำแก่ครู การจัดอบรมครูให้มีความรู้เฉพาะจากหน่วยงานต้นสังกัด รวมถึงได้รับความร่วมมือจากคณะกรรมการสถานศึกษาในการจัดแหล่งเรียนรู้ให้เหมาะสม การระดมทรัพยากรด้านงบประมาณ เพื่อช่วยส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ

3. หลักการคินอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน ด้วยขนาดสถานศึกษา ที่ตั้ง สภาพชุมชนที่แตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่นทำให้ความเป็นอยู่แตกต่างกัน โรงเรียนขนาดเล็กงบประมาณไม่เพียงพอ ขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ ขาดสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน ทำให้มีผลกระทบในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ผู้บริหารควรมีแนวปฏิบัติในการคัดสรรคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจากตัวแทนกลุ่มต่างๆ ที่หลากหลายเพื่อร่วมกันคิด ร่วมกันแก้ปัญหาและหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มีคุณภาพ อาจใช้วิธีการระดมทรัพยากร การขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สาระการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น นำข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ มาใช้ในการส่งเสริมสนับสนุน การจัดบรรยากาศ กระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มุ่งเน้นประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. หลักการบริหารตนเอง โรงเรียนมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินงาน ซึ่งอาจดำเนินการได้หลากหลายด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน แล้วแต่ความพร้อมและสถานการณ์ของโรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนครู บุคลากรทางการศึกษา งบประมาณ สถานที่ การได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภายนอก มากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กซึ่งโรงเรียนขนาดเล็กนั้นมักมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ บุคลากร การบริหารตนเองจึงต้องอยู่บนพื้นฐานของการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สามารถพัฒนาได้เต็มศักยภาพ มีการอบกิจกรรมที่เหมาะสมให้ผู้ปฏิบัติได้ยึดถือและสามารถปฏิบัติได้จริง ในการบริหารตนเองนั้นควรจัดทำโครงสร้างการบริหารที่มีความยืดหยุ่น ทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร วิชาการ การบริหารทั่วไป สามารถบริหารจัดการสถานศึกษาด้านการจัดการเรียนรวมได้หลากหลายวิธีตามบริบทของสถานศึกษา ควรให้ครูสามารถเลือกแบบเรียน หรือหนังสือได้ตามความสามารถของผู้เรียนเพื่อช่วยในการพัฒนาให้เกิดคุณภาพในการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมสนับสนุนด้านความสามารถพิเศษของนักเรียนแต่ละบุคคล มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับธรรมชาติ และความต้องการของผู้เรียน ครูมีอิสระในการออกแบบ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผล และ

ควรมีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน เพื่อรายงานความสำเร็จ พัฒนาการ ความสามารถ ความก้าวหน้าของเด็กแต่ละคนเพื่อช่วยในการส่งเสริมและพัฒนาต่อไป

5. หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล ผู้บริหารควรมีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ด้านการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อวางแผนงานในการพัฒนา จัดให้มีระบบ ประกันคุณภาพภายนอกโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลคุณภาพการศึกษาที่เชื่อถือได้ ผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษามุ่งบริหารจัดการ การศึกษาสู่คุณภาพและมาตรฐานอย่างจริงจัง ซึ่งมีผลให้การศึกษาที่มีพลังที่จะพัฒนาประชากรให้มี คุณภาพอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง มีการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามประเมินผลงานของ สถานศึกษา การจัดทำรายงานประจำปีของสถานศึกษา ครูควรมีการรายงานการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และสาธารณชน มีการชี้แจงคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในเรื่องรายละเอียดการใช้งบประมาณในกิจกรรมต่างๆ ซึ่งส่งผลต่อการ บริหารจัดการ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. การศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ในภาพรวม อยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยหลักการกระจายอำนาจ มี ค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือหลักการบริหารตนเอง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือหลักการมี ส่วนร่วม การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ได้นำแนวคิดและหลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมาบริหารจัดการศึกษา ส่งเสริมและ พัฒนาศักยภาพของผู้บริหาร คณะครู ในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมากยิ่งขึ้น รวมทั้งได้เปิดโอกาสให้ชุมชน และ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สนับสนุนทรัพยากร เสนอแนะ ร่วม แก่ปัญหา รวมถึงร่วมมือในการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญญา วิริยะอารี และ คณะ (2560, น.142) ศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1. การบริหารโดย ใช้โรงเรียนเป็นฐานอยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การ กระจายอำนาจ การตรวจสอบถ่วงดุล การบริหารตนเอง และการมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ นิพันธ์ ยอดดี (2563, น.(3)) ศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษา ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การ บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 ตามความคิดเห็นของครูในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาราย ด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติวัชร ถ้วยงาม และคณะ (2558, บทคัดย่อ) ศึกษารูปแบบการบริหารโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐานของสถานศึกษาขนาดเล็กจังหวัด

บุรีรัมย์ ผลการวิจัยสำคัญสรุปได้ดังนี้ 1. สภาพการบริหารโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยองค์ประกอบการกระจายอำนาจ มากที่สุด รองลงมา คือ องค์ประกอบการมีส่วนร่วม องค์ประกอบการบริหารจัดการตนเอง และองค์ประกอบการตรวจสอบและถ่วงดุล ตามลำดับ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกรลี เกรมย์ (2561, บทคัดย่อ) ศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สงขลา เขต 1 จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่าครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าเฉลี่ยครูเพศชาย สูงกว่าครูเพศหญิง การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากบุคลากรครูทั้งเพศชายและเพศหญิงในปัจจุบันผู้บริหารมีความรู้ความสามารถในการบริหารและศักยภาพในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกันมากนักส่วนใหญ่แล้วผู้บริหารมีระดับการศึกษาปริญญาโทจึงทำให้การยอมรับแนวคิดและวิธีการทำงาน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จีระ สุระขันต์ (2559, น.39) ศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์ประสานงานสอยดาวบูรพา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2 พบว่าผลการเปรียบเทียบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ศูนย์ประสานงานสอยดาวบูรพาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สงขลา เขต 1 จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากวุฒิทางการศึกษา ไม่ได้ส่งผลต่อความคิด ความเข้าใจ และเจตคติ การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาโดยตรง เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารและตัดสินใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของนิพนธ์ ยอดดี (2563, น.(3)) ศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า เปรียบเทียบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 ตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามวุฒิการศึกษาต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของระพิน ชูทอง (2554, น.(3)) ศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีบทบาทในการบริหารโดยใช้

โรงเรียนเป็นฐานไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของอัชรีดา ยูโซะ (2555, บทคัดย่อ) ศึกษาการปฏิบัติตามแนวทางโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานต่อทัศนคติของครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีพบว่า ครูที่มีระดับการศึกษามีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามแนวทางโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าในภาพรวมของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นในหลักการตรวจสอบและถ่วงดุล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญ รับฟังความคิดเห็น และให้การส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจด้านบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสถานศึกษา การกระจายอำนาจการจัดการศึกษาทำให้ครูมีขวัญ กำลังใจ และมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมากขึ้น ด้านหลักการตรวจสอบและถ่วงดุล ครูที่มีประสบการณ์ทำงานนานกว่ามีส่วนรับรู้ในการบริหารมากกว่า ทั้งเรื่องความโปร่งใสสามารถเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชน การนิเทศติดตาม และการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของอัชรีดา ยูโซะ (2555, บทคัดย่อ) ศึกษาการปฏิบัติตามแนวทางโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานต่อทัศนคติของครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามแนวทางโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของจิระ สุระพันธ์ (2559, น.39) ศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์ประสานงานสอยดาวบูรพา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานศูนย์ประสานงานสอยดาวบูรพาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของเกรลลี เกรมย์ (2561, บทคัดย่อ) ศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของนิพนธ์ ยอดดี (2563, น.(3)) ศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า เปรียบเทียบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามประสบการณ์ทำงานต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่าในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนตามขนาดสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นในหลักการกระจายอำนาจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ครูผู้สอนตามขนาดสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นในหลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ครูผู้สอนตามขนาดสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นในหลักการบริหารตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ครูผู้สอนตามขนาดสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นในหลักการตรวจสอบและถ่วงดุลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เป็นไปตามสมมติฐาน การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาขนาดเล็กมีข้อจำกัดด้านทรัพยากรบุคคล อาคารสถานที่ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ งบประมาณที่ใช้ในการบริหารจัดการจึงทำให้สถานศึกษาขนาดเล็กขาดความพร้อมในการรับรองการกระจายอำนาจ การคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน การบริหารตนเอง และการตรวจสอบและถ่วงดุล ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ บริหารงานบุคคล และงานบริหารทั่วไปซึ่งแตกต่างจากสถานศึกษาขนาดกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ที่มีทรัพยากรในการบริหารจัดการมาก มีการบริหารที่เด่นชัด การบริหารงานเป็นไปตามสายบังคับบัญชา มีบุคลากรจำนวนมาก การมอบหมายงานตรงกับคุณวุฒิและความสามารถของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของอัคริดา ยูโซะ (2555, บทคัดย่อ) ศึกษาการปฏิบัติตามแนวทางโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานต่อทัศนคติของครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส พบว่า ครูที่อยู่ในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามแนวทางโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของเกวลี เกร็มย์ (2561, บทคัดย่อ) ศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ดังนั้นสถานศึกษาควรมีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ระบบประกันคุณภาพภายนอก การติดตามประเมินผล และเปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานศึกษาชั้น

พื้นฐาน ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีส่วนรับรู้การใช้งบประมาณ สามารถตรวจสอบการดำเนินงานจากรายงานประจำปีของสถานศึกษาได้

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมความรู้และชี้แจงบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครอง และชุมชนในการร่วมมือ เพื่อส่งเสริมและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.3 ควรมีการจัดทำคู่มือการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องทุกระดับ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตรวจสอบและถ่วงดุลในการจัดการเรียนรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1

เอกสารอ้างอิง (References)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ:คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพฯ: คุรุสภา ลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. ค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2565, จาก:

<http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%a1125/%a1125-20-9999-update.htm>.

กิตติวัชร ถ้วยงาม และคณะ. (2558). รูปแบบการบริหารโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐานของสถานศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดบุรีรัมย์. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

เกวลี เกร็มย์. (2561). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

จีระ สุระพันธ์. (2559, มกราคม-เมษายน). “การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์ประสานงานสอยดาวบูรพา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2,” วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี 4(1) : 39.

นิพนธ์ ยอดดี. (2564). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. สารนิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *หลักการวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ระพิน ชูทอง. (2554). *บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1.ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.*
- สุกัญญา วิริยะอารี และคณะ (2560, กรกฎาคม-ธันวาคม). “การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2,” *วารสารสังคมศาสตร์วิจัย* 8(2) : 142.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1. (2563). *รายงานผลการติดตามและประเมินผลการบริหารและจัดการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (พ.ศ.2560) ปีงบประมาณ พ.ศ.2563*. ค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2565, จาก: <https://www.ska1.go.th/service/8>.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1. (2563). *รายงานผลการติดตามและประเมินผลการบริหารและจัดการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามตัวชี้วัดแผนปฏิบัติการ งบประมาณ พ.ศ.2563*. ค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2565, จาก: <https://www.ska1.go.th/service/8>.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1. (2564). *ผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2564*. ค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2565, จาก: <https://www.ska1.go.th/service/8>.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1. (2565). *ข้อมูลสารสนเทศ*. ค้นเมื่อ 3 กันยายน 2565, จาก: <https://www.ska1.go.th/frontpage>.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2564). *รายงานบุคลากร ของโรงเรียนเรียนรวม*. ค้นเมื่อ 1 กันยายน 2565, จาก: http://www.specialset.bopp.go.th/set_index/index.php?page=person-special.php.
- อัคริธา ยูโซะ (2555). *การปฏิบัติตามแนวทางโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานต่อทักษะของครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส. วิทยานิพนธ์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.*
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), pp. 607-609.